

ئاداب و رهوشتی رۆژوو

ههركهس به رۆژوو بیئت موسته حه ببه پهیرهوی ئەم دهستورانهی خوارهوه بکات:

۱- پارشیوکردن:

موسلمانان هه موو کۆن له سهه نه وهی که پارشیوکردن موسته حه ببه، وه هه که سیش نه یکات تاوانبار نابیئت، له ئەهه سه وه خوا لیی رازی بیئت هاتوو که پیغه مبهه ﷺ فه رموویه تی: **(تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السُّحُورِ بَرَكَهً)** واته: پارشیو بکهن چونکه له پارشیوکردندا بهرکهت ههیه. (رواه البخاري ومسلم).

له میقدامی کورپی مه عدی که ریه وه هاتوو که پیغه مبهه ﷺ فه رموویه تی: **(عَلَيْكُمْ بِهَذَا السُّحُورِ، فَإِنَّهُ هُوَ الْغِذَاءُ الْمُبَارَكُ).** واته: پارشیو بکهن چونکه خواردنی پارشیو خواردنیکی موباره که. (رواه النسائي بسند جيد).

وه هوی پیروزی یه که شی ئەوه یه رۆژوو وان به هیژ ئەکات و گورج و گۆلی ئەکات و رۆژوو هه که ی له سهه ئاسان ئەکات. پارشیو کردن به چی به جی دیت:

پارشیو کردن به خواردنیکی زۆر یا کهم به جی دیت، ئەگه ر قومیک ئاویش بی. له ئەبوسه عیدی خودری یه وه ﷺ هاتوو که پیغه مبهه ﷺ فه رموویه تی: **(السُّحُورُ بَرَكَهٌ، فَلَا تَدْعُوهُ وَلَوْ أَنْ يَجْرَعَ أَحَدُكُمْ جَرَعَةً مَاءٍ فَإِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ**

عَلَى الْمُتَسَحِّرِينَ) (رواه أحمد). واته: خواردنی پارشیو بهرکهت، واز له پارشیوکردن مه هیژن، ئەگه ر یه کی که له ئیوه به قومیک ئاویش بیئت، هه ر پارشیو بکات، چونکه خوا رهحه تی خوئی ئەپژینئی و فریشته کان ئەپارینه وه بو پارشیوکه ران.

کاته که ی:

کاتی پارشیوکردن له نیوهی شه وه وه دهست پی ئەکات هه تا طلوعی فهجر، به لام دووا خستنی په سه نده. له زهیدی کورپی ثابیه ته وه ﷺ هاتوو فه رموویه تی: له گه ل پیغه مبهه ردا ﷺ پارشیومان کردوو و هه لساوین بو نوژی به یانی. ووتم: ماوهی نیوانیان چه نده ئەبوو؟ فه رمووی: ئەوه ندهی خویندنی په نجا ئیه ت له قورئان. (بوخاری و موسلیم گپراویانه ته وه).

له عه مری کورپی مه یمونه وه هاتوو ووتویه تی: یارهکانی پیغه مبهه ﷺ به په له ترین کهس بوون بو به ربانگ کردنه وه، و دووا که وتوترین که سیش بوون له پارشیوکردندا. (به یه هقی به سه نه دیکی سه حیح گپراویه ته وه).

له ئەبو ذه ری غیفاری یه وه به مه رفوعی ئەگپرنه وه که پیغه مبهه ﷺ فه رموویه تی: **(لَا تَزَالُ أُمَّتِي بِخَيْرٍ مَا عَجَلُوا الْفِطْرَ وَأَخْرُوا السُّحُورًا).** واته: ئوممه تی من هه تا به رده وام زوو به ربانگ بکه نه وه و پارشیو دووا بخه ن، له سهه خپرن.

به لام له سه نه دی ئەم حه دیسه دا سلیمانی کورپی ئەبو عثمان هه یه که مه جهوله.

گومان کردن له طلوعی فهجر:

ئه گه ر که سی که گومانی بوو له طلوعی فهجر بوئی هه یه بخوات و بخواته وه، هه تا دُنیا ئەبیئت له طلوع، وه نابیئت به گومان کار بکات، چونکه خوی گه ره کۆتایی هیژان به خواردن و خواردنه وهی رۆژووگری له و کاته دا داناوه که بوئی

دهرکهوت طلوعی فهجره، نه که به گومان. وه که ئەفه رموویت: **﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ**

الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ (البقرة/۱۸۷). واته: بخون و بخونهوه ههتا پرشتهی سپی فهجر له پرشتهی رهشی شهو جیا نهکهنهوه.

پیاویک به ئیبنوعه بباسی ﷺ ووت: من که ههلهسم بو پارشیو نهخوم و نهخومهوه جا کاتی گومانم ههبوو رُوژ بوتهوه دهست ههلهگرم. ئیبنوعه بباس پیی فهرموو: دهست ههلهگره ههتا دلنیا نهبیته که رُوژ بوتهوه.

نهبوداود ووتویهتی: نهبو عبدالله (ئهحمه دی کوری حهنبهل) ووتویهتی: نهگر کهسیک گومانی ههبوو لهوهی رُوژ بوتهوه با دهست له خواردن و خواردنهوه ههلهگریت ههتا دلنیا نهبیته رُوژ بوتهوه.

ئهمهش مهزهبی ئیبنوعه بباس و (عطاء) و نهوزاعی و نهحمهده.

نهوهوی ووتویهتی: هاوهلانی شافیعی یهک کهوتوون له ری دان بهو کهسهی دلنیا نییه له رُوژ بوونهوه، که دهست له خواردن و خواردنهوه ههلهگریت ههتا دلنیا نهبیته.

۲- پهله کردن له بهربانگ کردنهوه:

ههركاتيک ساغ بووه که رُوژ ئاوا بووه، موستهحهببه به پهله رُوژوو بشکیندریت. له سههلی کوری سههلهوه هاتووه که پیغهمبهر ﷺ فهرموویهتی: (لا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ) (رواه البخاري ومسلم). واته: بهردهوام خهلك له خیردان مادام پهله بکن له رُوژوو شکاندندا.

وه نهبی به چهند دهنگ خورمای تهپر رُوژوو بشکیندریت و تاک بیته، جا نهگر دهست نهکوت بهئاو بیشکینیت.

له نهسهوه ﷺ هاتووه ووتویهتی: پیغهمبهر ﷺ پیش نهوهی نویرهکهی بکات به خورمای روطه رُوژوووه کهی نهشکاند، جا نهگر روطه نهبووايه به خورمای ووشک، وه نهگر نهویش نهبووايه چهند قومیک ئاوی نهخواردهوه. (رواه ابوداود والحاكم وصححه والترمذي وحسنه).

له سولهیمانی کوری عامیرهوه هاتووه که پیغهمبهر ﷺ فهرموویهتی: (إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ صَائِمًا فَلْيُنْظِرْ عَلَى التَّمْرِ، فَإِنْ لَمْ يَجِدِ التَّمَرَ فَعَلَى الْمَاءِ، فَإِنَّ الْمَاءَ طَهُورٌ) (رواه أحمد والترمذي وقال: حسن صحيح). واته: نهگر کهسیک له ئیوه بهرُوژوو بیته با به خورما بهربانگ بکاتهوه، جا نهگر خورمای دهست نهکوت بهئاو، چونکه ئاوی پاک کهرهوهیه.

لهم هه دیسهدا بهلگهی نهوه ههیه که موستهحهببه پیش کردنی نویرهی ئیواره بهربانگ بکریته، بهو شیوهیه، وه کاتی له نویره بووه خواردنی تهواو بخوات، بهلام نهگر خواردنهکه ئاماده بوو نهبی پیش نویرهکه دهست بکات به نان

خواردن. نهسه فهرموویهتی: پیغهمبهر ﷺ فهرموویهتی: (إِذَا قَدِمَ الْعِشَاءُ فَأَبْدُوا بِه قَبْلَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ، وَلَا تَعَجَّلُوا عَنْ عِشَائِكُمْ). (رواه الشيخان). واته: نهگر نانی ئیواره ئاماده بوو دهست بکن به نان خواردن پیش نویرهی ئیواره، وه پهله مهکن له خواردنهکاتاندا.

۳- پارانهوه له کاتی رۆژوو شکاندندا و کاتی به رۆژوو بوون:

ئیبینوماجه له عبدالله ی کورپی عه مری کورپی عاصه وه ئەگێریتته وه که پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (إِنَّ لِلصَّائِمِ عِنْدَ فِطْرِهِ دَعْوَةً مَا تُرَدُّ) ^(۱). واته: به راستی بۆ رۆژوو شکاندنه کهیدا پارانه وه یه که هه یه که گه رانه وه ی نی یه و گیرا ئه بیئت لای خوا.

عبدالله کاتی رۆژوو که ی ئەشکاند ئه ی ووت: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي) واته: خوا یه من داوات لی ئەکه م به ره حمه تی خۆت، ئەو ره حمه ته ی هه موو شتیکی گرتۆته وه که لیم خۆش بی.

وه ئابته که پیغه مبه ر ﷺ کاتی به ربانگی ئەکرده وه ئه ی فه رموو: (ذَهَبَ الظَّمْأُ وَأَبْثَلَتِ العُرُوقُ، وَكَبَّتِ الأَجْرَانِ شَاءَ اللهُ تعالی). واته: به م رۆژوو شکاندنه تینویتیمان نه ما و ده ماره کان پارا و بوون، وه خوا بیه ویت پاداشمان سابت بووه.

به مورسه لی ریوا یه ت کرا وه که پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (اللَّهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ). واته: خوا یه بۆ تو به رۆژوو بووم و له سه ر رزقی تو به ربانگم کردۆته وه.

(ترمذی) به سه نه دیکی حه سه ن ئەگێریتته وه که پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (ثَلَاثَةٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمْ: الصَّائِمُ حَتَّى يُفْطِرَ، وَالْإِمَامُ الْعَادِلُ، وَالْمَظْلُومُ) ^(۲). واته: سه ی که س دو عا کانیان گه رانه وه ی نی یه: رۆژوو ان هه تا رۆژوو که ی ئەشکی نی، پی شه وای داد په ره و ره و عادل، وه سه تم لی کرا و.

۴- وازه ینان له وشتانه ی له گه ل رۆژوو دا ناگو نجین:

رۆژوو عیبا ده تیکه له ریزی ئەو شتانه ی که ئینسان له خوا نزیك ئەخاته وه، خوا ی گه ره بویه رۆژوو ی دانا وه تا وه کو په ره رده ی نه فس بکات و له سه ر خیر رامی بی نی، جا بویه پیویسته رۆژوو ان خوی له و کرده وانه بیاریزیت که رۆژوو که ی که ل ئەکه ن، بۆ ئەوه ی سوودی ته و او له و رۆژوو وه ربگریت، وه ئەو ته قوا یه ی ده ست بکه ویت که خوا باسی کرد وه. له م فه رموو ده یه دا: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (البقرة/۱۸۳). واته: ئه ی ئەو که سانه ی با وه پرتان هینا وه رۆژوو تان له سه ر فه رز کرا، وه ک چۆن له سه ر ئەوانه ی پی ش ئیوه فه رز کرا به لکو ته قوا تان بییت و خۆتان بیاریزن.

(۱) دانهر بئ دهنگ بووه له سه ری وای نیشان دا وه که صحیح بییت، به لام واش نی یه چونکه له سه نه ده کهیدا ئیسحاقی کورپی (عبیدالله) ی مه ده نی تیدایه، ته ویش ناسرا و نی یه، هه روه ک (منذری) له الترغیب دا ووتیه تی، وه هه ر له به ر ته وه شه ئیبینوقه بییم له زادا تاماژه ی بۆ زه عیفی ئەم هه دیسه کردوه، منیش ئەم هه دیسه م ته خریج کردوه و هه ندیک به درژی باس کردوه له (التعلیقات الحیاد) دا پاشان له (إراو الغلیل) دا به ژماره (۹۲۱) (تمام المنه).

(۲) کورته ی قسه ی شیخ ته وه یه: دانهر ئەو ته حسین کردنه ی له ترمذی یه وه وه رگرتوه به لام هه یج په یوه ندی نی یه له نیوان ته حسین کردنی (ترمذی) و له نیوان ئەم هه دیسه دا، چونکه جاری و ده بییت هه دیس هه یه که به شاهیده کانی لای (ترمذی) حه سه نه به لام خودی ئەو ئیسناده ی که ئەم هه دیسه ی لی هاتوه حه سه ن نی یه، جا زانیان به هه دیسی ئاها ئەلین: (صحیح لغیره). جا وورد به ره وه ئینجا هه دیسه که که سیکه تیدایه که مه جهوله و نه ناسرا وه، وه منیش له (الضعیفه) دا ته خریج کردوه به ژماره (۱۳۵۸) و باسی ته وه شم کردوه که به ره هه لستی هه دیسی صحیحی تر ته کات که له (الصحیحه) دا هاتوه به ژماره (۵۹۶).

به پۆژوو بوون تهنهئا نهوه نییه خو بگریتهوه له خواردن و خواردنهوه، به لکو خوگرتهوهیه له خواردن و خواردنهوه و ههرچی خوا قهدهغه کردوه.

له نهبوهورهیرهوه هاتوو که پیغه مبهه صلوات فهرمویهتی: **(لَيْسَ الصِّيَامُ مِنَ الْأَكْلِ وَالشَّرْبِ، وَإِنَّمَا الصِّيَامُ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ، فَإِنْ سَابَكَ أَحَدٌ، أَوْ جَهَلَ عَلَيْكَ، فَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ إِنِّي صَائِمٌ).** (رواه ابن خزيمة وابن حبان والحاكم وقال: صحيح على شرط مسلم). واته: به پۆژوو بوون تهنهئا خوگرتهوه نییه له خواردن و خواردنهوه، به لکو خوگرتهوهیه له قسهی خراپ و جویندان، وه نهگه که سیك جوینی پی دایت یا بهرانبهرت ههله و نهزانی کرد، تو بلی: من به پۆژووم، من به پۆژووم.

جه ماعت جگه له موسليم نهگیرهوه له نهبوهورهیرهوه که پیغه مبهه صلوات فهرمویهتی: **(مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلِ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ).** واته: ههركهس واز له بوختان و قسهی دروو کردهوه پی کردنی نههینی خوا پیویستی به وازهینانی نهوه له خواردن و خواردنهوه که نییه. (واته: خوا پۆژوو که ی لی وهرناگریت).

ههه له نهبوهورهیرهوه هاتوو: پیغه مبهه صلوات فهرمویهتی: **(رُبَّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلَّا الْجُوعُ، وَرُبَّ قَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ قِيَامِهِ إِلَّا السَّهَرُ).** (رواه النسائي وابن ماجه والحاكم وقال: صحيح على شرط البخاري) واته: زور پۆژوووان ههیه له برسیتی بهو لاه هیچی بو نامینیتهوه، وه زور شهونویژکه ریش ههیه له بی خوی بهو لاه هیچی بو نامینیتهوه. ۵- سیواک کردن:

پهسهنده بو پۆژوووان سیواک بکات، جا له سهههتای پۆژهوه بیته یا له کوتهایی پۆژ دا بیته وه که. (ترمذی) نهلیت: شافیعی به خراپی نه نهزانی له سهههتا و کوتهایی پۆژ دا سیواک بگریت.

پیغه مبهه صلوات به پۆژوو بووه و سیواکیشی کردوه، وه نه مه له پیشهوه باس کراوه، جا بوی بگهیرهوه. 6- سهخاوهت و قورئان خویندن:

قورئان خویندن و سهخاوهت هه موو کاتی که پهسهنده، بهلام له پهههزاندان زورتر جهختی له سههههه کری.

بوخاری له ئیبنوعه عباسه رضی الله عنه نهگیرهتهوه فهرمویهتی: پیغه مبهه صلوات سهخیتین کهس بووه، بهلام له پهههزاندان زورتر سهخی بووه کاتی جویرائیل نههات بو لای، وه هه موو شهویک نههاته لای و قورئانی له گهلهئا نه خویندن، وه پیغه مبهه صلوات له خیرکردن و بهخشیندا له با خیراتر بو.

7- تیکوشان له خوا پهههستیدا له ده پۆژی دوایی پهههزاندان:

1- بوخاری و موسليم له عایشهوه نهگیرهتهوه که پیغه مبهه صلوات کاتی نهگهیشته ده پۆژی دوایی پهههزان شهوانی زیندو نه کردهوه به عیبادت و خیزانهکانی ههلههساند و بهندوخینی توند نه کرد.

له ریوایهتیکی موسليمدا هاتوو: پیغه مبهه صلوات لهو ده پۆژاندا نهههههه تی نهکوشا که له غهیری نهوه ده پۆژانه نهههههه تی نههکوشا.

(ترمذی) نهگیرهتهوه به سهحیحی داناوه له عهلی یهوه رضی الله عنه فهرمویهتی: پیغه مبهه صلوات خیزانهکانیشی له ده پۆژی ناخری پهههزاندان ههلههساند و بهندوخینی توند نه کرد.

سایتي بههشت